

Illúziómocsár...

Korhadt fatörzsben percegő szű módjára
Rágja lelkemet ragadvány kétely
Utamat járom, sötétben és vakon
S világtalan sincs, ki vezessen

Elbukom hát fatönkön és kövön
Zúzódás és heg rajtam megterem
Míg sötétségben tapogatván próbálok
Ösvényre lelni jéghideg fellegek felett

Boldog-é a nemtudás
Vagy sötétségnek terhe fáj?
Nyugalmas hely a homály
Fényországom merre jár?

Fáj a létnek ez a fajta zavara
Hajtjuk a lentet, miközben fentet feledtük
És tragédiánk nyomorának tudata elkerül

Ostoba téveszme, megannyi könnyelmű gondolat
Szerzészavagy és uralom hajszolásának kövér férge
Lelkünkbe önmagát berágja

Könnyelműen dobjuk el életünk
Időnknek perceit habzsolva szórjuk
Sovány az ár, mit érte megkapunk
Siralmas fizetség a Mindenért

Isten teszi rabszolgává Önmagát
Fénylő arany tartja immáron láncon Őt
Roppanó bankjegy válik számára kápóvá
Siralmas udvartartás szövi már körül

Istenhez méltó élet ez?
Nem hinném, hogy így gondolod.
Valahol legbelül Te is lázadol
Belőled sem vészett ki büszke úr

Csak mélyre hullott, oly mélyen fekve
Eltemetve csillagok alá
Fájdalmakból került rá törmelékhalom
Börtön a sír, kínzó a halál

Nem kellene emígyen lennie, hallod-é?
Bizony, miért is kellene...
Sorsodnak kovácsa egyedül Te vagy
Isteni üllő lelkednek tengelye

Szivednek lángja gigászi kohó
Méltatlan út, hogy szolgál légy
Önmagadat Örökké emelni,
ez légyen számodra hát a Cél

Emberfeletti... a Bölcs nem tévedett
Királyi vízió, mely szellemet emel
Széklábat faragni falanszter mélyén
Mily ostoba idea, minő gabság e tett

A legnagyobbat álmodta ő meg
Embernek lenni emberlét felett
Elérni Istent és ismerni Őt
Mindenné válni mindenek felett

~ Nemiel C Logismord